

Megjele-
nik heten-
ként há-
romszor,
kedden,
csütörtök-
ön és szo-
mba-
ton, ösz-
szesen
harmadfél
íven. Di-
vanyabok,
képek, fa-
metszvé-
nyek, him-
zetminták,
s más mű-
mellékle-
tekkel.

Előfizeté-
si ára:
helyben
6 ft. 40 k.,
éven-
gyedre 3
ft. 20 k. e.
p., bori-
tékban 30
kral. több.
Vidékire
félre 7
ft. 40 kr.
A szerk.
szállítás
zöldf. fut.
Janko-
vish. 2d.
emeleth.
bal sarok.

HARMADIK ÉV' ELSŐ FELE.

TARTALOM. Kirándulás a Kárpátokba Hegyaljítól. Záh Klára, ballada Barna Ignácztól. A koros ha-
jaden, beszély Karacs Teréztől. Új levelek Emiliához P. H. L.-tól. Társaséleti szemle.

KIRÁNDULÁS A KÁRPÁTOKBA.

Hazánk' éjszaki szélén, — ott, hol a szegény lengyelek' földével egybeforr, — mint óriás véghalmok vannak lerakva — a Karpát' bércei. — Lajos — a nagy király — kicsinylette egykor őket határdombokul, s egymástól távol áradozó három tengert kere-
sett, hogy kék habjaik csapdossák magyar szent koronája' széleit. De idők multak, — idők' multával pedig mi nem változik a nagy természetben? E varázstengerek is lassan-
kint kezdettek elapadozni, s most a szárazon maradt hajlott keresztű koronát csak egy kis szögletén áztatja Adria' háborgó hulláma. A Karpátok újra visszanyerték óriási nagy-
ságukat az emberek' szemében, s ki tudja, nem fog-e akadhatni más oldalról halandó, kinek ismét kedve jó áthágni a csipkézett halmokat, folyamat szeretvén teremteni birodalma' határául, mely soha el ne apadjon, mely kalászos rónákon s gerédes hegyek közt futva, zuhogva röpítsen gőzöket, nagyvárosoktól tengerekig, s tengerektől nagyvárosokig.

Mig évenkint e nevezetességét hazánk'nak számos külföldi utazó látogatja, s mig a Temze és Rajna' partirul sok zarándok jó el, imádkozni a természet' e nagy oltárán; ad-
dig a Tisza' s Duna' partjain sok ember születik és hal meg nyugodtan, ki többet nem tud honának e csodaszép vidékiről, mint hogy a híres törpefenyő (Krummholtz) pipaszá-
rat, — melyből kedvére bodorfüstözik — ott növesztette az ur Isten valahol nagy ma-
gasban, s hogy a virgoncz kőszáli zerge is itt röpdes szárny nélkül szirtekről szirtekre.
Mi azt illeti, elég is ebből ennyit tudni, hiszen a hegy talán csak hegy lesz, akár homok-
bul, akár gránitból alkotott legyen, havas csucsokat is eleget láthatni — decemberben.
Mi lehetne nevezetes e nyomorult Magyarországon? Inkább addig a szakadatlan tavaszt
éldelő Olaszhont keresi föl, bejárja a Rajna' szép tájait, kibámulja magát a füstlőgő Aet-
nán, s megnézi az örök jég borította Alpokat, gondolván, mikép a Karpát ügységi helyben
van, rá ér valaha megtekinteni — unokám is. — Igaz! — és pedig mennyire igaz! S
ezeket én nem is panaszsképp mondtam el. A Karpát Karpát marad, ha soha senki meg
nem nézi is, s kára aligha van belőle az ősz gránitoknak.

Mult nyár' végével én mégis csak rá gondoltam magamat, s bejártam e főszegek hegyvidékeket. S most járkálási vázlatomat, mely körülbelül párhuzamban áll a Debrecentől Nagy Kállón keresztül Kis Várdáig törtetett egykori híres utazóéval, nem azért közlöm a Honderű' becses olvasóival, hogy általa a magyar utazások' tárházát illőleg gondolnám gazdagíthatni: hanem talán toborzok össze néhány soraimmal egy pár igaz bajtársat, kikkel jövő évben együtt köszáljam be — a Kárpát' rübeczahli tájait.

Szegény lakvidékeket, a szép s egykor boldog Hegyalját elhagyva, a kies Hernád' partjain utam kellemes volt. — A fél mérföldnyi széles, s körülbelül tíz m. hosszú Hernádvölgy hazánk' szebb vidékeinek egyike. — Rónája behintve számtalan falukkal, melyeknek termékeny kis határait kiméletlen szaggatja a Hernád. A jobbra és balra nyúló hegylánczok' oldalán majd Hegyaljánkkal versenyezhető bort természet a még itt magyar ajku lakosság. Fűn a tetőkről egyegy várdőledék tekintget le, mint megannyi emlékkő a tizenhetedik század' változó eseményeiről. Itt a csöndes Bodókö, amott a sokat látott Regécz, s tul rajtok ősz Abának vára földbástyaival. Végre a völgy' hátterében, mint zár fekszik a csinos Kassa, nagyszerű goth egyházával.

Kassán tul, csavargóan mint sértett kigyó' futása vizs keresztül az ut a Tarcza' völgyébe, s már Sárosmegyébe. Csak egy domb választja egymástól a két völgyet s meggyét. Itt a Tarcza rohan le szűk medrén, amott a Hernád zúg alá kárttevő indulatával, — s minő különbség! — Amott már rég feledte nyárho' közepén a jámbor magyar búzaaratását, itt tele torkából ordítva keserves danáját, még csak most kűtözi a tót zöldes zabkeresztét. Azonban Budamér és Habzsán szomszéd helységek' birtokosai, a derék két testvér Újházy s Bujanovics, itt is megmutatják, mit vihet ki a szorgalom, ha nem épen a Banátban bir is valaki sok ezer holdakat. — Tiszánk mellett látni számos kiterjedettebb gazdaságot, de illy hasznosan és csinosan rendezett váltó gazdaságot talán egyet sem. (Folytatatik.)

HEGYALJY.

ZÁH KLÁRA.

Ballada.

Hol gyászosan tekint alá
Visegrád' romja most,
Hajdanta ott a félvilág
Uraltá nagy Lajost.
E szenvedő bús honnak őt
Díjöl adá az ég,
Hogy szűtetné meg átkait
A dult emberiség.
O egykőron vad kény honolt
E búszke bérzetőn,
S véraldozatja Záh család,
S szép gyöngye — Klára lön.
„Királyi kegy és szózat int,
Menj édes magzatón,
Végzett a sors, mit ér a kőny,
Mit ér a fájdalom?“
„Ha mennem kell, Isten veled
Imádot jó atyám!
De érzem, e királyi kegy
Veszélyt hozand reám.“
S mint egy istennő, megjelen
A hűlgy Robert előtt,

S kegygyel fogadja a király
A szép és szende nőt:
Keggyel fogadja udvara,
S mint pók hálóival —
Beszöni titkon vágyva küzd
Ravasz fogásával.
De hol jellemné egybeforrt
Az ész s a szűz erény,
Hiába küzd, nem győzhet ott
A gyáva eselszövény.
„Hogyan királyné — túrjem-e
Tovább is én ösed,
Mint játszik véled, és velem
E testesült negéd?
Eezedben üdvem, mindenem —
Tőled függ birtoka —“
S a búszke hűlgy' tekintetén
Zsarnok-kény lángola.

II.

Az égiv' elborult körén
Egy csillag sem ragog,